YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kuudes jaosto)
17 päivänä heinäkuuta 1997 *

Asiassa C-354/95,

jonka High Court of Justice, Queen's Bench Division (Yhdistynyt kuningaskunta) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa

The Queen

vastaan

Minister for Agriculture, Fisheries and Food,

ex parte: **National Farmers' Union ym.,**

ennakkoratkaisun tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevan yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 23 päivänä joulukuuta 1992 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 3887/92 (EYVL L 391, s. 36) 9 artiklan tulkinnasta ja pätevyydestä,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja G. F. Mancini (esittelevä tuomari) sekä tuomarit J. L. Murray ja P. J. G. Kapteyn,

julkisasiamies: P. Léger,
kirjaaja: hallintovirkamies L. Hewlett,

ottaen huomioon kirjalliset huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— National Farmers' Union ym., edustajinaan asianajaja E. H. Pijnacker Hordijk, Amsterdam, asianajaja T. P. J. Van Oers, Haag, ja barrister P. Duffy, solicitor W. J. Nevillen valtuuttamina,

— Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus, asiamiehenään Treasury Solicitor's Departmentin virkamies L. Nicoll, avustajanaan barrister P. Watson,

— Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään oikeudellisen yksikön virkamies J. MacDonald Flett,

ottaen huomioon suullista käsittelyä varten laaditun kertomuksen,

kuultuaan National Farmers' Union ym:iden, Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen ja komission 22.1.1997 pidetyssä istunnossa esittämät suulliset huomautukset,

kuultuaan julkisasiamiehen 6.3.1997 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 High Court of Justice, Queen's Bench Division on esittänyt yhteisöjen tuomioistuimelle 31.10.1995 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 20.11.1995, EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla useita ennakkoratkaisukysymyksiä tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevan yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 23 päivänä joulukuuta 1992 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 3887/92 (EYVL L 391, s. 36) 9 artiklan tulkinnasta ja pätevyydestä.

2 Nämä kysymykset on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat yhtäältä Englannin ja Walesin maataloustuottajien kansallinen ammattiyhdistys National Farmers' Union (jäljempänä NFU) ja 120 yksityistä maataloustuottajaa ja toisaalta Minister for Agriculture, Fisheries and Food (jäljempänä MAFF) ja joka koskee seuraamuksia, joita MAFF on määrännyt näille tuottajille asetuksen (ETY) N:o 3887/92 9 artiklan nojalla; tuottajat vastustavat MAFF:n tätä artiklaa koskevaa tulkintaa ja soveltamista.

Yhteisön säännökset

Nautaeläimiin sovellettavat tukijärjestelmät

Neuvoston asetus (ETY) N:o 805/68

3 Naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 27 päivänä kesäkuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 805/68 (EYVL L 148, s. 24), sellaisena kuin se on muutettuna naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen

(ETY) N:o 805/68 muuttamisesta sekä naudanlihantuottajia koskevan erityispalkkiojärjestelmän yleisistä säännöistä annetun asetuksen (ETY) N:o 468/87 ja emolehmien pitämistä koskevasta palkkiojärjestelmästä annetun asetuksen (ETY) N:o 1357/80 kumoamisesta 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2066/92 (EYVL L 215, s. 49, jäljempänä asetus N:o 805/68), 4 a—4 l artiklassa säädetään eri palkkioiden myöntämisestä, muun muassa sonneista ja emolehmistä annettavasta erityispalkkiosta.

4 Asetuksen N:o 805/68 4 g artiklan mukaan niiden eläinten kokonaismäärä, joista nämä palkkiot myönnetään, rajoitetaan soveltamalla kunkin tilan eläintiheyttä, joka ilmaistaan nautayksikköinä suhteessa kyseisellä tilalla pidettävien eläinten ruokintaan käytettävään rehualaan.

Komission asetus (ETY) N:o 3886/92

5 Naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 805/68 säädettyjen palkkiojärjestelmien soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja asetusten (ETY) N:o 1244/82 ja (ETY) N:o 714/89 kumoamisesta 23 päivänä joulukuuta 1992 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 3886/92 (EYVL L 391, s. 20) 42 artiklan 1 kohdassa säädetään, että toimivaltaiset viranomaiset vahvistavat jokaiselle tuottajalle, joka lähettää viljelyalatukihakemuksen sekä erityispalkkiohakemuksen tai emolehmäpalkkiohakemuksen, sen nautayksikkömäärän, joka vastaa sitä eläinmäärää, josta voidaan myöntää palkkio ottaen huomioon tuottajan tilan rehuala.

Peltokasveihin ja kesantoihin sovellettava tukijärjestelmä

Neuvoston asetus (ETY) N:o 1765/92

6 Tukijärjestelmästä tiettyjen peltokasvien viljelijöille 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1765/92 (EYVL L 181, s. 12) 2 artiklan

1 kohdassa säädetään, että yhteisön peltokasvien viljelijät voivat hakea korvausta tämän asetuksen ensimmäisessä osastossa vahvistetuin edellytyksin. Asetuksen 2 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa säädetään, että tuki myönnetään alalle, joka on varattu peltokasveille tai joka on kesannoitu.

7 Asetuksen N:o 1765/92 2 artiklan 5 kohdan mukaan saadakseen korvauksen tuottajat ovat velvolliset kesannoimaan osan tilansa viljelyalasta korvausta vastaan.

Tukijärjestelmien soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt

Neuvoston asetus (ETY) N:o 3508/92

8 Tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevasta yhdennetystä hallinto- ja valvontajärjestelmästä 27 päivänä marraskuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3508/92 (EYVL L 355, s. 1) 6 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa säädetään, että saadakseen oikeuden yhden tai useamman yhteisön järjestelmän etuihin kunkin tuottajan on tehtävä kultakin vuodelta pinta-alatukihakemus, jossa ilmoitetaan viljelylohkot, mukaan lukien rehualat, viljelystä poistetut lohkot ja kesannointialat.

Komission asetus (ETY) N:o 3887/92

9 Asetuksen N:o 3887/92 seitsemännen perustelukappaleen mukaan "yhteisön tukia koskevien säännösten noudattamista on valvottava tehokkaasti".

10 Asetuksen yhdeksännen perustelukappaleen mukaan olisi annettava säännöksiä väärinkäytösten ja petosten estämiseksi ja rankaisemiseksi tehokkaasti, mutta ottaen huomioon järjestelmien erityispiirteet olisi säädettävä väärinkäytösten vakavuuden mukaan porrastetuista seuraamuksista, joiden viimeinen aste on järjestelmän ulkopuolelle jättäminen.

11 Asetuksen N:o 3887/92 4 artiklan 4 kohdan mukaan kesannointi-ilmoitus ja viljelyilmoitus on jätettävä pinta-alatukea koskevan hakemuksen kanssa tai osana sitä. Asetuksen 4 artiklan 1 kohdassa täsmennetään ne tiedot, joiden on ilmettävä tällaisesta hakemuksesta.

12 Tämän asetuksen 6 artiklan 1 kohdan mukaan hallinnolliset ja paikalla tehtävät tarkastukset on tehtävä siten, että varmistetaan tukien ja palkkioiden myöntämistä koskevien edellytysten noudattaminen.

13 Asetuksen N:o 3887/92 9 artiklassa säädetään seuraavaa:

"1. Jos todetaan, että tosiasiallisesti määritetty pinta-ala on suurempi kuin pinta-alatukihakemuksessa ilmoitettu pinta-ala, tuen määrän laskemisessa otetaan huomioon ilmoitettu pinta-ala.

2. Jos todetaan, että pinta-alatukihakemuksessa ilmoitettu pinta-ala on suurempi kuin määritetty pinta-ala, tuen määrä lasketaan tarkastuksessa tosiasiallisesti määritetyn pinta-alan perusteella. Ylivoimaista estettä lukuun ottamatta, tosiasiallisesti määritetystä pinta-alasta vähennetään kuitenkin:

— todettu ylitys kaksinkertaisena, jos se on enemmän kuin 2 prosenttia tai 2 hehtaaria enintään 10 prosenttia määritetystä pinta-alasta,

— 30 prosenttia, jos todettu ylitys on enemmän kuin 10 prosenttia ja enintään 20 prosenttia määritetystä pinta-alasta.

Jos todettu ylitys on enemmän kuin 20 prosenttia määritetystä pinta-alasta, pinta-alaperusteista tukea ei myönnetä.

Kuitenkin, jos kysymyksessä on tahallisesti tai vakavan laiminlyönnin johdosta tehty väärä ilmoitus:

— asianomainen tuottaja menettää oikeutensa kyseisen tukijärjestelmän etuihin kuluvana kalenterivuonna

ja

— jos väärä ilmoitus on tehty tahallisesti, tuottajalla ei ole oikeutta asetuksen (ETY) N:o 3508/92 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tukijärjestelmän etuihin seuraavana kalenterivuonna sellaisen pinta-alan osalta, joka on saman suuruinen kuin pinta-ala, jota koskeva tukihakemus on hylätty.

— —

Tässä artiklassa 'määritetyllä alalla' tarkoitetaan alaa, jonka osalta kaikkia säädettyjä edellytyksiä on noudatettu,

3. Edellä 1 ja 2 kohdan soveltamiseksi otetaan huomioon ainoastaan ja erikseen ne rehualat, kesantoalat ja eri peltokasvien viljelyalat, joihin sovelletaan eri tukien määrää.

4. Tämän artiklan 1 ja 3 kohdan soveltamiseksi tuen laskemista varten määritettyjä aloja käytetään:

— kesannoinnin osalta peltokasvien tuottajien korvauksiin oikeutetun enimmäispinta-alan laskemiseksi,

— asetuksen (ETY) N:o 805/68 4 g ja 4 h artiklassa tarkoitettujen palkkioita koskevien rajojen ja tasaushyvityksen laskemiseen.

Kuitenkin 2 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäisessä ja toisessa luetelmakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa peltokasvien tuottajien korvauksiin oikeutettu enimmäispinta-ala on laskettava tosiasiallisesti määritetyn kesantoalan perusteella.

5. — —"

14 Vaikka kaikissa muissa 9 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan kieliversioissa viitataan 1—3 kohtaan tai 9 artiklaan kokonaisuudessaan, englannin-, suomen- ja ruotsinkielisessä versiossa viitataan kuitenkin 1 ja 3 kohtaan.

15 Asetuksen (ETY) N:o 3887/92 ja asetuksen (EY) N:o 762/94 muuttamisesta 3.2.1995 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 229/95 (EYVL L 27, s. 3) korjataan nämä 9 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan viimeksi mainitut versiot, jotka vastaavat tästä lähtien asetuksen muita versioita. Kyseisessä säännöksessä, sellaisena kuin se on muutettuna, viitataan vastedes 9 artiklan "1—3 kohtaan" eikä enää "1 ja 3 kohtaan".

Komission asetukset (EY) N:o 229/95 ja (EY) N:o 1648/95

16 Asetuksen (EY) N:o 229/95 1 artiklan 3 kohdassa, jolla muutetaan asetuksen (ETY) N:o 3887/92 9 artiklan 4 kohtaa, säädetään seuraavaa:

"4 a) Aloja, jotka on määritelty sovellettaessa 1—3 kohtaa tuen laskemiseksi käytetään:

— pellonpoiston puitteissa peltokasvien tuottajien korvauksiin oikeutetun enimmäispinta-alan laskemiseksi,

— asetuksen (ETY) N:o 805/68 4 g ja 4 h artiklassa tarkoitettujen palkkiota koskevien rajojen ja tasaushyvityksen laskemiseen.

Kuitenkin 2 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäisessä ja toisessa luetelmakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa peltokasvien tuottajien korvauksiin oikeutettu enimmäispinta-ala on laskettava tosiasiallisesti määritetyn pellonpoistoalan perusteella ja suhteessa eri viljelmiin.

b) — —"

17 Asetuksen (ETY) N:o 3887/92 muuttamisesta 6.7.1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1648/95 (EYVL L 156, s. 27) neljännessä perustelukappaleessa säädetään, että "pinta-alaa ja eläinmääriä koskevien seuraamusten yksinkertaistamisen vuoksi olisi muutettava niiden soveltamista koskevia säännöksiä; seuraamuksia on

aiheellista muuttaa, koska viljelykäytöstä poistamista koskevia sääntöjä on muutettu komission asetuksen (ETY) N:o 3887/92, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 229/95, hyväksymisen myötä, erityisesti niiden sääntöjen hyväksymisen myötä, joilla mahdollistetaan viljelykäytöstä poistamista koskevan velvoitteen siirto tuottajalta toiselle, sekä vapaaehtoisen viljelykäytöstä poistamisen hyväksymisen myötä".

18 Asetuksen N:o 1648/95 1 artiklan 5 ja 6 kohdalla muutetaan asetuksen N:o 3887/92 9 artiklan 2 ja 4 kohtaa seuraavasti:

"5. Poistetaan 9 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen ja toinen luetelmakohta ja korvataan ne yhdellä alakohdalla seuraavasti:

'— todettu ylitys kaksinkertaisena, jos se on enemmän kuin 3 prosenttia tai 2 hehtaaria, mutta enintään 20 prosenttia määritetystä pinta-alasta.'

6. Korvataan 9 artiklan 4 kohdan a alakohta seuraavasti:

'a) 1—3 kohdan mukaisesti tuen laskemista varten määritettyjä pinta-aloja käytetään asetuksen (ETY) N:o 805/68 4 g ja 4 h artiklassa tarkoitettujen, palkkioita koskevien rajojen ja tasaushyvityksen laskemiseen.

Peltokasvien tuottajien korvauksiin oikeutettu enimmäispinta-ala on laskettava tosiasiallisesti määritetyn viljelykäytöstä poistetun alan perusteella ja eri viljelykasvien mukaisessa suhteessa.'"

Yhteisön säädöksissä säädettyjen hallinnollisten seuraamusten ajallinen soveltaminen

Neuvoston asetus N:o 2988/95

19 Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY, EURATOM) N:o 2988/95 (EYVL L 312, s. 1) 1 artiklan 1 kohdassa säädetään, että "Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamiseksi annetaan yleinen säännöstö yhteisön oikeuteen kohdistuvia väärinkäytöksiä koskevista yhtenäisistä tarkastuksista sekä hallinnollisista toimenpiteistä ja seuraamuksista".

20 Saman artiklan 2 kohdan mukaan väärinkäytösten tunnusmerkit toteuttaa jokainen yhteisön oikeuden säännöksen tai määräyksen rikkominen, joka johtuu taloudellisen toimijan teosta tai laiminlyönnistä ja jonka tuloksena on tai voisi olla vahinko yhteisöjen yleiselle talousarviolle tai yhteisöjen hoidossa oleville talousarvioille, joko suoraan yhteisöjen puolesta kannettujen omien varojen vähenemisen tai lakkaamisen taikka perusteettoman menon takia.

21 Asetuksen N:o 2988/95 2 artiklan 2 kohdassa säädetään seuraavaa: "Hallinnollista seuraamusta ei voi määrätä, jos seuraamuksesta ei ole ennen väärinkäyttöä säädetty yhteisön säännöksellä. Jos yhteisön säännöstöihin sisältyviä hallinnollisia seuraamuksia koskevia säännöksiä muutetaan myöhemmin, sovelletaan lievempiä määräyksiä takautuvasti."

Pääasia

22 Ennakkoratkaisupyynnöstä ilmenee, että pääasia koskee tuottajia, jotka ovat vilpittömässä mielessä arvioineet tukihakemusten ilmoituksissa maidensa pinta-alan yli 20 prosenttia liian suureksi siten, että tuottajille on aiheutunut huomattavia taloudellisia ongelmia MAFF:n asetuksen (ETY) N:o 3887/92 9 artiklan nojalla määräämien seuraamusten vuoksi.

23 Lisäksi ennakkoratkaisupyynnön tehneen tuomioistuimen mukaan silloin, kun kesannoitujen maiden pinta-ala on arvioitu yli 20 prosenttia liian suureksi, MAFF ei kyseisen asetuksen 9 artiklan mukaisesti myönnä mitään kesantoihin tai peltokasvien viljelyyn perustuvaa tukea. Lisäksi rehualan tai tiettyjen peltokasvien viljelyyn käytettyjen maiden pinta-alan arviointi yli 20 prosenttia liian suureksi estää tuottajia saamasta mitään tähän tuotantoon liittyvää korvausta.

24 Pääasian asiakirjoista ilmenee myös, että Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset ilmoittivat 22.2.1995 päivätyllä kirjeellään komissiolle, että ne pitävät peltokasveihin liittyvien kaikkien maksujen epäämistä väärinkäytöksen vakavuuteen nähden suhteettomana seuraamuksena. Komissio vastasi, että tällaiset seuraamukset eivät ole liian ankaria, lisäten kuitenkin laatineensa ehdotuksen asetuksen N:o 3887/92 muuttamiseksi, jotta tuottajat voisivat saada peltokasvien osalta korvausta tosiasiallisesti määritetyn kesantoalan perusteella.

25 NFU sekä 120 yksityistä tuottajaa vastustavat sitä, kuinka MAFF soveltaa asetuksen N:o 3887/92 9 artiklan 2—4 kohtaa, minkä vuoksi ne ovat saattaneet asian kansallisen tuomioistuimen käsiteltäväksi.

Ennakkoratkaisukysymykset

26 High Court of Justice katsoi, että sen käsiteltäväksi saatettu asia edellyttää asetuksen N:o 3887/92 tulkintaa sekä pätevyyden arviointia, joten se päätti lykätä asian ratkaisua ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

"1) Onko komission asetuksen (ETY) N:o 3887/92 9 artiklan 2—4 kohtaa (ennen asetuksen N:o 1648/95 voimaantuloa) tulkittava siten, että kaikki pinta-alaperusteiset tuet evätään maataloustuottajilta, joiden tosiasiallisesti määritetty kesantoala on pienempi kuin tukihakemuksessa ilmoitettu kesantoala, siten että niiden välinen erotus on yli 20 prosenttia, vaikka väärää ilmoitusta ei ole tehty tahallisesti tai vakavan laiminlyönnin johdosta?

2) Onko komission asetuksen N:o 3887/92 9 artiklan 2—4 kohtaa (ennen asetuksen N:o 1648/95 voimaantuloa) tulkittava siten, että niiltä maataloustuottajilta, joiden tosiasiallisesti määritetty rehuala on pienempi kuin tukihakemuksessa ilmoitettu rehuala, siten että niiden välinen erotus on yli 20 prosenttia, evätään kaikki nautaeläimistä saatavat palkkiot, vaikka väärää ilmoitusta ei ole tehty tahallisesti tai vakavan laiminlyönnin johdosta?

3) Jos ensimmäiseen ja/tai toiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko komission asetuksen N:o 3887/92 9 artiklan 2—4 kohta (ennen asetuksen N:o 1648/95 voimaantuloa) kokonaan tai osittain pätemätön jonkin yhteisön oikeuden periaatteen kuten oikeusvarmuuden periaatteen, syrjintäkiellon periaatteen ja/tai suhteellisuusperiaatteen loukkaamisen perusteella?

4) Jos ensimmäiseen ja/tai toiseen kysymykseen vastataan kieltävästi, miten on tulkittava komission asetuksen N:o 3887/92 9 artiklan 2—4 kohtaa (ennen asetuksen N:o 1648/95 voimaantuloa)?

5) Riippumatta esitettyihin kysymyksiin 1—4 annettavista vastauksista voidaanko komission asetuksessa N:o 3887/92 pätevästi ja lainmukaisesti määrätä erityisen pinta-alaperusteisen tuen menettämisestä kokonaisuudessaan sellaisen maataloustuottajan osalta, jonka tosiasiallisesti määritetty pinta-ala on pienempi kuin tukihakemuksessa ilmoitettu pinta-ala, siten että niiden välinen erotus on yli 20 prosenttia, vaikka väärää ilmoitusta ei ole tehty tahallisesti tai vakavan laiminlyönnin johdosta?"

Ensimmäinen kysymys ja neljännen kysymyksen ensimmäinen osa

27 Kansallinen tuomioistuin haluaa ensimmäisellä kysymyksellään olennaisesti tietää, onko asetuksen N:o 3887/92 9 artiklan 2—4 kohtaa tulkittava ennen asetuksen N:o 1648/95 voimaantuloa siten, että sen perusteella on evättävä kaikki peltokasvien viljelyalaan perustuvat korvaukset, kun ilmoitetun kesantoalan ja toimivaltaisten viranomaisten suorittamassa tarkastuksessa määritetyn kesantoalan välinen erotus on yli 20 prosenttia, vaikka väärää ilmoitusta ei ole tehty tahallisesti tai vakavan laiminlyönnin johdosta. Jos tähän kysymykseen vastataan kieltävästi, kansallinen tuomioistuin haluaa tietää neljännen kysymyksensä ensimmäisellä osalla, miten kyseisiä säännöksiä on tulkittava.

28 Tältä osin on syytä aluksi todeta, että, kuten tämän tuomion 13—15 kohdasta ilmenee, asetuksen N:o 3887/92 alkuperäisessä englanninkielisessä versiossa oleva 9 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan virhe on korjattu asetuksella N:o 229/95.

29 NFU:n mukaan asetuksen N:o 3887/92 9 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan ilmaisu "pinta-alaperusteista tukea ei myönnetä" merkitsee, että yliarvioidun pinta-alan eli kesantoalan perusteella ei myönnetä mitään tukea. NFU katsoo, että tämä tulkinta vahvistetaan 9 artiklan 3 kohdassa, jossa säädetään, että rehualat, kesantoalat ja eri peltokasvien viljelyalat otetaan huomioon erikseen. Tämän vuoksi, jos maataloustuottaja menettäisi oikeuden kaikkiin kesantoalaan perustuviin korvauk-

siin, tämä säilyttäisi sen sijaan asetuksen N:o 3887/92 9 artiklan 4 kohdan mukaan tarkastuksessa tosiasiallisesti määritettyyn kesantoalaansa perustuvan oikeutensa saada tukea peltokasvien viljelyalan perusteella. NFU:n mukaan asetuksella N:o 1648/95 toteutetut muutokset ainoastaan selventävät 9 artiklan 4 kohdan soveltamista eivätkä ne merkitse mitään olennaista muutosta.

30 Yhdistynyt kuningaskunta katsoo sitä vastoin, että asetuksen N:o 3887/92 9 artiklan 2 kohdasta seuraa, että kun kesantoala on arvioitu yli 20 prosenttia liian suureksi, kesantoalaa ei ole määritetty mitenkään. Yhdistynyt kuningaskunta katsoo siten, että tällainen yliarviointi merkitsisi samaa kuin jos todettaisiin, että mitään pinta-alaa ei ole asetuksessa tarkoitetulla tavalla. Koska 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti määritettyä kesantoalaa käytetään korvauksiin oikeutetun enimmäispinta-alan laskentaperusteena, mitään pinta-alaperusteista tukea ei voida myöntää.

31 Tältä osin on syytä todeta, että, kuten asetuksen N:o 3887/92 9 artiklan 2 kohdasta ja erityisesti ilmaisusta "pinta-alaperusteista tukea ei myönnetä" selkeästi ilmenee, jos tarkastuksessa tosiasiallisesti määritetyn kesantoalan ja tukihakemuksessa ilmoitetun kesantoalan välinen erotus on yli 20 prosenttia, tuottajan oletetaan jättäneen maansa kokonaan kesannoimatta asetuksessa tarkoitetulla tavalla. Koska tosiasiallisesti määritettyä kesantoalaa käytetään peltokasvien tuottajien tukeen oikeutetun pinta-alan laskentaperusteena, tuottaja menettää kokonaan oikeuden tähän tukeen.

32 Vaikka on totta, että asetuksen N:o 3887/92 9 artiklan 4 kohdassa säädetään, että tosiasiallisesti määritettyjä aloja käytetään kesannoinnin osalta peltokasvien tuottajien korvauksiin oikeutetun enimmäispinta-alan laskemiseksi, tätä säännöstä sovelletaan kuitenkin ainoastaan, kun tosiasiallisesti määritetyn ja vilpittömässä mielessä tehdyn virheen vuoksi ilmoitetun kesantoalan välinen erotus on kahden ja 20 prosentin välillä. Asetuksen 9 artiklan 4 kohtaa ei siten sovelleta pääasiassa mainitun kaltaisiin virheisiin, jotka ylittävät 20 prosenttia, vaikka ne olisi tehty vilpittömässä mielessä.

33 Lisäksi on syytä todeta, että asetuksella N:o 1648/95 tehdyt muutokset asetuksen N:o 3887/92 9 artiklaan perustuvat tulkintaan, jonka mukaan ennen asetuksen N:o 1648/95 voimaantuloa, silloin kun tukihakemuksessa ilmoitettu kesantoala oli yli 20 prosenttia tarkastuksessa määritettyä kesantoalaa suurempi, kesantoalaa ei ollut määritetty mitenkään, ja että näin ollen peltokasveista maksettaville korvauksille ei ollut mitään laskentaperustetta.

34 Edellä olevasta seuraa, että ennen asetuksen N:o 1648/95 voimaantuloa asetuksen N:o 3887/92 9 artiklan 2—4 kohtaa on tulkittava siten, että sen perusteella kaikki peltokasvien viljelyalaan perustuvat korvaukset on evättävä silloin, kun ilmoitetun kesantoalan ja toimivaltaisten viranomaisten tarkastuksessa määrittämän kesantoalan välinen erotus on yli 20 prosenttia, vaikka väärää ilmoitusta ei ole tehty tahallisesti tai vakavan laiminlyönnin johdosta.

35 On kuitenkin syytä huomauttaa, että asetuksen N:o 3887/92 9 artiklan 4 kohdassa, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 1648/95, säädetään lievemmistä seuraamuksista silloin, kun tuottaja on tehnyt vilpittömässä mielessä virheen ilmoittaessaan tukihakemuksessaan kesantoalansa. Kyseisessä säännöksessä säädetään nimittäin, että peltokasvien tuottajien korvauksiin oikeutettu enimmäispinta-ala on laskettava tosiasiallisesti määritetyn viljelykäytöstä poistetun alan perusteella ja eri viljelykasvien mukaisessa suhteessa. Nämä säännökset tulivat voimaan kansallisessa tuomioistuimessa käsiteltävänä olevien tosiseikkojen tapahtumisen jälkeen.

36 Yhteisöjen tuomioistuin tiedusteli 9.12.1996 päivätyllä kirjeellään NFU:lta, Yhdistyneen kuningaskunnan hallitukselta sekä komissiolta, katsovatko ne, että asetuksella N:o 1648/95 tehdyt muutokset vaikuttavat ennakkoratkaisukysymyksiin annettaviin vastauksiin ottaen huomioon asetuksen N:o 2988/95 1 artiklan 2 kohta ja 2 artiklan 2 kohta, joissa säädetään, että jos yhteisön säännöksiin sisältyviä seuraamuksia muutetaan myöhemmin lievemmiksi, lievempiä seuraamuksia on sovellettava takautuvasti.

37 NFU katsoo, että mikäli sen esittämää asetuksen N:o 3887/92 9 artiklan 2—4 kohdan tulkintaa ei hyväksyttäisi, yhteisöjen tuomioistuin voisi ja sen jopa pitäisi katsoa asetuksen N:o 2988/95 2 artiklan 2 kohdan perusteella, että asetuksessa N:o 1648/95 säädettyjä lievempiä seuraamuksia on sovellettava takautuvasti tuottajiin, jotka ovat arvioineet vilpittömässä mielessä kesantoalansa yli 20 prosenttia liian suureksi. Komissio katsoo myös, että silloin, kun ilmoitus, jossa kesantoala on arvioitu yli 20 prosenttia liian suureksi, on sovellettava lievennettyä seuraamusta, ja että asetuksen N:o 2988/95 2 artiklan 2 kohdan nojalla tällaisessa tilanteessa vilpittömässä mielessä tehty yliarviointi ei johda enää kaikkien peltokasveista maksettavien korvausten menettämiseen.

38 Sitä vastoin Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus katsoo, että missään asetuksen N:o 2988/95 säännöksessä ei säädetä asetuksen N:o 1648/95 säännösten takautuvasta soveltamisesta ennen sen antamista syntyneisiin tilanteisiin.

39 Tältä osin on syytä korostaa, että, kuten asetuksen N:o 2988/95 kymmenennestä perustelukappaleesta ilmenee, yksi tämän asetuksen tavoitteista on antaa "yhteisön säännöstöä ja tämän asetuksen voimaan tullessa voimassa olevien yhteisön erityisten sääntöjen määräyksiä noudattaen, aiheelliset säännökset, jotta vältyttäisiin yhteisön taloudellisten seuraamusten ja kansallisten rikosoikeudellisten seuraamusten kasaantumiselta samojen seikkojen perusteella samalle henkilölle". Näin ollen tästä asetuksesta seuraa, että sitä sovelletaan myös sen voimaantulohetkellä voimassa olleisiin yhteisön asetuksiin, asetus N:o 3887/92 mukaan lukien.

40 Koska asetuksen N:o 3887/92 9 artiklan 2—4 kohdassa tarkoitettu väärä ilmoitus on asetuksen N:o 2988/95 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu väärinkäytös ja koska viljelytukien menettäminen on asetuksen N:o 2988/95 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu hallinnollinen seuraamus, asetus N:o 2988/95 soveltuu siten pääasiaan.

41 Tämän vuoksi on syytä vastata ensimmäiseen kysymykseen, että asetuksen N:o 3887/92 9 artiklan 2—4 kohtaa on tulkittava ennen asetuksen N:o 1648/95 voimaantuloa siten, että sen perusteella on evättävä kaikki peltokasvien viljelyalaan perustuvat korvaukset, kun ilmoitetun kesantoalan ja toimivaltaisten viranomaisten suorittamassa tarkastuksessa määritetyn kesantoalan välinen erotus on yli 20 prosenttia, vaikka väärää ilmoitusta ei ole tehty tahallisesti tai vakavan laiminlyönnin johdosta. Kuitenkin ottaen huomioon asetuksen N:o 2988/95 1 artiklan 2 kohta ja 2 artiklan 2 kohta, joissa säädetään, että jos yhteisön säännöksiin sisältyviä seuraamuksia muutetaan myöhemmin lievemmiksi, lievempiä seuraamuksia on sovellettava takautuvasti, asetuksella N:o 1648/95 toteutettuja muutoksia asetuksen N:o 3887/92 9 artiklan 4 kohtaan sovelletaan ennen sen voimaantuloa tapahtuneisiin tosiseikkoihin. Tämän vuoksi peltokasvien tuottajien korvauksiin oikeutettu enimmäispinta-ala on laskettava asetuksen N:o 3887/92 9 artiklan 4 kohdan mukaan, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 1648/95, tosiasiallisesti määritetyn viljelykäytöstä poistetun alan perusteella ja eri viljelykasvien mukaisessa suhteessa.

Toinen kysymys ja neljännen kysymyksen toinen osa

42 Kansallinen tuomioistuin haluaa toisella kysymyksellään olennaisesti tietää, onko asetuksen N:o 3887/92 9 artiklan 2—4 kohtaa tulkittava siten, että sen perusteella niiltä maataloustuottajilta, joiden toimivaltaisten viranomaisten suorittamassa tarkastuksessa tosiasiallisesti määrittämä rehuala on yli 20 prosenttia pienempi kuin tukihakemuksessa ilmoitettu rehuala, on evättävä kaikki nautaeläimistä saatavat korvaukset, vaikka väärää ilmoitusta ei ole tehty tahallisesti tai vakavan laiminlyönnin johdosta? Jos tähän kysymykseen vastataan kieltävästi, kansallinen tuomioistuin haluaa neljännen kysymyksensä toisella osalla tietää, miten näitä säännöksiä on tulkittava.

43 Koska tosiasiallisesti määritettyä rehualaa on käytettävä asetuksen N:o 3887/92 9 artiklan 4 kohdan mukaisesti palkkioiden laskemiseen, ja edellä tämän tuomion 31—33 kohdassa mainituista syistä silloin, kun sanotun pinta-alan ja tukihakemuksessa ilmoitetun rehualan välinen erotus on yli 20 prosenttia,

tuottajan katsotaan jättäneen asetuksessa tarkoitetulla tavalla maansa kokonaan kesannoimatta, ja tällaisilta tuottajilta evätään kaikki nautaeläimistä maksettavat palkkiot, joten tähän kysymykseen on vastattava myöntävästi, mitä asianosaiset eivät olekaan kiistäneet.

44 Vaikka asetuksessa N:o 1648/95 lievennettiin kesantoalansa yli 20 prosenttia liian suureksi arvioineisiin tuottajiin sovellettavia seuraamuksia, sillä ei muutettu sellaisten tuottajien tilannetta, jotka ovat tehneet vilpittömässä mielessä virheen yli 20 prosentin rehualan osalta, joten tällaisiin virheisiin sovellettavat seuraamukset ovat jääneet samanlaisiksi.

45 Tämän vuoksi tuottajilta, jotka arvioivat rehualansa yli 20 prosenttia liian suureksi, evätään nautaeläimistä maksettavat palkkiot jopa asetuksen N:o 1648/95 voimaantulon jälkeen. Näin ollen neljännen kysymyksen toisella osalla ei ole tarkoitusta.

46 Toiseen kysymykseen on näin ollen vastattava, että asetuksen N:o 3887/92 9 artiklan 2—4 kohtaa on tulkittava siten, että sen perusteella on evättävä nautaeläimistä maksettavat palkkiot niiltä tuottajilta, joiden tosiasiallisesti määritetty rehuala on yli 20 prosenttia pienempi kuin pinta-alatukihakemuksessa ilmoitettu rehuala, vaikka väärää ilmoitusta ei ole tehty tahallisesti tai vakavan laiminlyönnin johdosta.

Kolmas kysymys

47 Kansallinen tuomioistuin haluaa kolmannella kysymyksellään olennaisesti tietää, onko asetuksen N:o 3887/92 9 artiklan 2—4 kohta pätevä erityisesti oikeusvarmuuden ja syrjintäkiellon periaatteet sekä suhteellisuusperiaate huomioon ottaen.

48 Tältä osin on syytä muistuttaa, että ensimmäiseen kysymykseen sekä neljännen kysymyksen ensimmäiseen osaan annetut vastaukset huomioon ottaen asetuksen N:o 3887/92 9 artiklan 2—4 kohdan pätevyyttä ei ole kiistetty niiden tuottajien osalta, jotka ovat arvioineet tukihakemuksissaan ilmoitetun rehualansa yli 20 prosenttia liian suureksi, vaikka väärää ilmoitusta ei ole tehty tahallisesti tai vakavan laiminlyönnin johdosta. Tämän vuoksi kolmannella kysymyksellä halutaan olennaisesti tietää, onko kyseinen säännös pätevä siltä osin kuin sen perusteella on evättävä kaikki nautaeläimistä maksettavat palkkiot niiltä tuottajilta, joiden tosiasiallisesti määritetty rehuala on yli 20 prosenttia pienempi kuin pinta-alatukihakemuksessa ilmoitettu rehuala, vaikka väärää ilmoitusta ei ole tehty tahallisesti tai vakavan laiminlyönnin johdosta.

49 Ensinnäkin suhteellisuusperiaatteen osalta on syytä huomauttaa, että yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan silloin, kun määritellään sitä, onko jokin yhteisön oikeuden säännös suhteellisuusperiaatteen mukainen, on tarkistettava, voidaanko säännöksessä säädettyjen keinojen avulla saavuttaa tarkoitetut tavoitteet ja ovatko keinot tarpeellisia kyseisten tavoitteiden saavuttamiseksi (ks. erityisesti asia C-426/93, Saksa v. neuvosto, tuomio 9.11.1995, Kok. 1995, s. I-3723, 42 kohta).

50 Yhteisöjen tuomioistuin on myös täsmentänyt useaan kertaan, että yhteisön toimielimillä on laaja harkintavalta niiden arvioidessa monitahoista tilannetta. Kun tuomioistuin valvoo tällaisen toimivallan käytön lainmukaisuutta, sen on rajoituttava tutkimaan sitä, että toimivallan käytössä ei ole tapahtunut ilmeistä virhettä tai harkintavallan väärinkäyttöä tai että kyseinen toimielin ei ole selvästi ylittänyt harkintavaltansa rajoja (ks. vastaavasti yhdistetyt asiat C-296/93 ja C-307/93, Ranska ja Irlanti v. komissio, tuomio 29.2.1996, Kok. 1996, s. I-795, 31 kohta).

51 Asetuksen N:o 3887/92 osalta tämän tuomion 10 kohdasta ilmenee selvästi, että sen tarkoituksena on antaa säännöksiä väärinkäytösten ja petosten estämiseksi ja rankaisemiseksi tehokkaasti. Lisäksi tämän asetuksen ensimmäisen perustelukappaleen mukaan yhdennetyn järjestelmän tarkoituksena on mahdollistaa yhteisen maatalouspolitiikan uudistuksen tehokas täytäntöönpano ja erityisesti ratkaista useisiin pinta-alaperusteisiin tukijärjestelmiin liittyvät hallinnolliset ongelmat.

52 On siis arvioitava, vastaako tiettyjen yhteisön tukijärjestelmien yhdennetty hallinto- ja valvontajärjestelmä olennaisesti näiden tavoitteiden merkitystä ja onko se tarpeen niiden saavuttamiseksi.

53 Tältä osin on syytä todeta, että toteutettu seuraamus eli oikeuden menettäminen nautaeläimistä annettavaan palkkioon ei ole kiinteä, vaan se riippuu tehdyn virheen suuruudesta. Vaikka vilpittömässä mielessä virheen tekevä tuottaja tekee ilmoituksensa ilman aikomusta tehdä petosta, hänen virheensä on siitä huolimatta suuruudeltaan huomattava. Koska yhteisön toimielimillä on tällä alalla laaja harkintavalta, tällaisesta virheestä määrättävää asetuksen N:o 3887/92 9 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa säädetyn kaltaista erityisestävää ja tehokasta seuraamusta ei voida pitää perusteettomana tai suhteettomana.

54 Asetuksessa N:o 3887/92 säädetään eri järjestelmien erityispiirteet huomioon ottaen väärinkäytösten vakavuuden mukaan porrastetuista seuraamuksista. Tältä osin, vaikka tuottajalle, joka arvioi tekemässään ilmoituksessa kesantoalansa tai rehualansa yli 20 prosenttia liian suureksi, määrätty seuraamus on yksi tämän asetuksen ankarimmista rangaistuksista, 9 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa säädetään kuitenkin vielä ankarammista seuraamuksista eli kyseisen tukijärjestelmän ulkopuolelle jäämisestä kuluvana kalenterivuonna sellaisten tuottajien osalta, jotka ovat tehneet vakavan laiminlyönnin johdosta väärän ilmoituksen, ja kaikkien tukien menettämisestä kahden vuoden ajalta sellaisten tuottajien osalta, jotka ovat tehneet tahallisesti väärän ilmoituksen, ja näin riippumatta todetun yliarvioinnin suuruudesta.

55 Tämän vuoksi on todettava, että asetuksen N:o 3887/92 9 artiklan 2—4 kohdassa säädetty seuraamusjärjestelmä, jota sovelletaan tuottajiin, joiden tosiasiallisesti määritetty rehuala on yli 20 prosenttia pienempi kuin tukihakemuksessa vilpittömässä mielessä ilmoitettu rehuala, soveltuu kyseisten tavoitteiden saavuttamiseksi ja on tarpeellinen niiden saavuttamiseksi. Näin ollen tämä säännös ei ole suhteellisuusperiaatteen vastainen, jonka merkitys sitä paitsi todetaan kyseisen asetuksen yhdeksännessä perustelukappaleessa.

56 NFU katsoo tämän jälkeen oikeusvarmuuden periaatteesta, että toisaalta MAFF:n kannattama asetuksen N:o 3887/92 9 artiklan 2 kohdan tulkinta on epäselvä sen osalta, johtaako kesantoalan arviointi yli 20 prosenttia liian suureksi oikeuksien menettämiseen kaikkien peltokasvien viljelyalaan perustuvien korvausten osalta, ja toisaalta, että toisessa alakohdassa käytettyä ilmaisua "pinta-alaperusteinen tuki" ei ole määritelty.

57 Kuten yhteisöjen tuomioistuin on toistuvasti todennut, oikeusvarmuuden periaate on yhteisön oikeuden perusperiaate, joka edellyttää erityisesti, että verovelvolliselle velvoitteita asettavat säännökset ovat selviä ja täsmällisiä, jotta verovelvollinen voisi riittävällä varmuudella saada tiedon oikeuksistaan ja velvollisuuksistaan ja ryhtyä asianmukaisiin toimenpiteisiin (asia C-143/93, Van Es Douane Agenten, tuomio 13.2.1996, Kok. 1996, s. I-431, 27 kohta).

58 Vaikka asetus N:o 3887/92 aiheuttaa tulkintaongelmia, se ei kuitenkaan merkitse sitä, että sillä loukattaisiin oikeusvarmuuden periaatetta. Nämä vaikeudet liittyvät käsiteltävän asian monitahoisuuteen, ja kuten julkisasiamies huomauttaa ratkaisuehdotuksensa 104 kohdassa, tarkasteltaessa huolellisesti asetusta voidaan selvittää näiden alan ammattilaisille tarkoitettujen säännösten merkitys ja niiden soveltamisen seuraukset.

59 Näiden perustelujen nojalla on todettava, että asetuksen N:o 3887/92 9 artiklalla ei loukata oikeusvarmuuden periaatetta.

60 Lopulta syrjintäkiellon periaatteen osalta NFU katsoo, että koska toisaalta vilpittömässä mielessä siten tehtyjä virheitä, että rehuala tai kesantoala on arvioitu yli 20 prosenttia liian suureksi, ja toisaalta tuottajien tahallisesti tai vakavan laiminlyönnin johdosta tekemiä vääriä ilmoituksia kohdellaan samalla tavalla, asetuksen N:o 3887/92 9 artiklalla loukataan tätä periaatetta.

61 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan syrjintäkiellon periaate edellyttää, että toisiinsa verrattavissa tilanteissa ei menetellä eri tavalla ja että erilaisissa tilanteissa ei menetellä samalla tavalla, ellei tällaista menettelyä voida objektiivisesti perustella (ks. vastaavasti asia C-56/94, SCAC, tuomio 29.6.1995, Kok. 1995, s. I-1769, 27 kohta).

62 Asetuksen N:o 3887/92 9 artiklan 2 kohdan toisesta alakohdasta ilmenee selvästi, ettei mitään pinta-alaperusteista tukea myönnetä, jos tuottaja on ilmoituksessaan arvioinut kesantoalansa tai peltokasvien viljelyalansa yli 20 prosenttia liian suureksi tai jos karjankasvattaja on arvioinut rehualansa yli 20 prosenttia liian suureksi. Sen sijaan tämän asetuksen 9 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti, ja kuten tämän tuomion 54 kohdasta ilmenee, tahallisesti tai vakavan laiminlyönnin johdosta väärän ilmoituksen tehneet tuottajat jäävät joka tapauksessa kyseisen tukijärjestelmän ulkopuolelle kuluvana kalenterivuonna, ja silloin kun väärä ilmoitus on tehty tahallisesti, ne jäävät tukijärjestelmän ulkopuolelle myös seuraavana kalenterivuonna. Nämä seuraamukset määrätään riippumatta ilmoitetun ja tarkastuksessa vahvistetun pinta-alan välillä todetun yliarvioinnin suuruudesta.

63 Tämän vuoksi on todettava, että toisaalta tuottajille, jotka ovat ilmoituksissaan arvioineet kesantoalansa tai peltokasvien viljelyalansa yli 20 prosenttia liian suureksi, ja karjankasvattajille, jotka ovat ilmoituksissaan arvioineet rehualansa yli 20 prosenttia liian suureksi, ja toisaalta tahallisesti tai vakavan laiminlyönnin johdosta väärän ilmoituksen tehneille tuottajille määrättävät seuraamukset ovat erilaisia, minkä vuoksi asetuksen N:o 3887/92 9 artiklan 2—4 kohdalla ei loukata syrjintäkiellon periaatetta.

64 Näin ollen on syytä todeta, että asetuksen N:o 3887/92 9 artiklan 2—4 kohtaa tutkittaessa ei ole tullut esiin sellaisia seikkoja, jotka asettaisivat artiklan pätevyyden suhteellisuusperiaatteen, oikeusvarmuuden ja syrjintäkiellon periaatteiden perusteella kyseenalaiseksi.

Viides kysymys

65 Kansallinen tuomioistuin haluaa viidennellä kysymyksellään olennaisesti tietää, onko asetuksen N:o 3887/92 9 artiklan 2—4 kohta pätevä siltä osin kuin siinä määrätään sellainen tuottaja, jonka tosiasiallisesti määritetty pinta-ala on yli 20 prosenttia pienempi kuin tukihakemuksessa ilmoitettu pinta-ala, menettämään tiettyyn pinta-alaan, toisin sanoen tiettyyn peltokasvien viljelyyn tarkoitettuun pinta-alaan perustuvat korvaukset kokonaisuudessaan, vaikka väärä ilmoitus ei johdu tahallisuudesta tai vakavasta laiminlyönnistä.

66 On syytä todeta, että kun kolmas kysymys koskee sitä, onko sallittua evätä nautaeläimistä maksettavat palkkiot sen vuoksi, että rehuala on arvioitu liian suureksi, ja peltokasvien viljelyalaan perustuvat korvaukset siitä syystä, että kesantoala on arvioitu liian suureksi, viides kysymys koskee tilannetta, jossa tuottaja on arvioinut tietyn peltokasvin viljelyalansa yli 20 prosenttia liian suureksi, ja tästä syystä siltä on evätty kaikki tähän viljelyyn perustuvat korvaukset.

67 Tältä osin on riittävää korostaa, että edellä tämän tuomion 51—64 kohdassa mainituista syistä asetuksen N:o 3887/92 9 artiklan 2—4 kohdalla ei loukata suhteellisuusperiaatetta, oikeusvarmuuden eikä syrjintäkiellon periaatteita siltä osin kuin sen perusteella tuottaja, jonka tosiasiallisesti määritetty pinta-ala on yli 20 prosenttia pienempi kuin tukihakemuksessa ilmoitettu pinta-ala, menettää kokonaan tiettyyn pinta-alaan perustuvat korvaukset, vaikka väärä ilmoitus ei johdu tahallisuudesta tai vakavasta laiminlyönnistä.

68 Viidenteen kysymykseen on siten vastattava, että asetusta N:o 3887/92 tutkittaessa ei ole tullut esiin sellaisia seikkoja, jotka asettaisivat asetuksen 9 artiklan 2—4 kohdan pätevyyden kyseenalaiseksi siltä osin kuin siinä määrätään sellainen tuottaja, jonka tosiasiallisesti määritetty pinta-ala on yli 20 prosenttia pienempi

kuin tukihakemuksessa ilmoitettu pinta-ala, menettämään tiettyyn pinta-alaan perustuvat korvaukset kokonaisuudessaan, vaikka väärää ilmoitusta ei ole tehty tahallisesti tai vakavan laiminlyönnin johdosta.

Oikeudenkäyntikulut

69 Yhteisöjen tuomioistuimelle huomautuksensa esittäneille Yhdistyneen kuningaskunnan hallitukselle ja Euroopan yhteisöjen komissiolle aiheutuneita oikeudenkäyntikuluja ei voida määrätä korvaaviksi. Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto)

on ratkaissut High Court of Justice, Queen's Bench Divisionin 31.10.1995 tekemällään päätöksellä esittämät kysymykset seuraavasti:

1) Tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevan yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 23 päivänä joulukuuta 1992 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 3887/92 9 artiklan 2—4 kohtaa on tulkittava ennen 6 päivänä heinäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1648/95 voimaantuloa siten, että sen perusteella on evättävä kaikki peltokasvien viljelyalaan perustuvat korvaukset, kun ilmoitetun kesantoalan ja toimivaltaisten viranomaisten suorittamassa tarkastuksessa määritetyn kesantoalan välinen erotus on yli 20 prosenttia, vaikka väärää ilmoitusta ei ole tehty tahallisesti tai

vakavan laiminlyönnin johdosta. Kuitenkin ottaen huomioon Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY, EURATOM) N:o 2988/95 1 artiklan 2 kohta ja 2 artiklan 2 kohta, joissa säädetään, että jos yhteisön säännöksiin sisältyviä seuraamuksia muutetaan myöhemmin lievemmiksi, lievempiä seuraamuksia on sovellettava takautuvasti, asetuksella N:o 1648/95 toteutettuja muutoksia asetuksen N:o 3887/92 9 artiklan 4 kohtaan sovelletaan ennen sen voimaantuloa tapahtuneisiin tosiseikkoihin. Tämän vuoksi peltokasvien tuottajien korvauksiin oikeutettu enimmäispinta-ala on laskettava asetuksen N:o 3887/92 9 artiklan 4 kohdan mukaan, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 1648/95, tosiasiallisesti määritetyn viljelykäytöstä poistetun alan perusteella ja eri viljelykasvien mukaisessa suhteessa.

2) Asetuksen N:o 3887/92 9 artiklan 2—4 kohtaa on tulkittava siten, että sen perusteella on evättävä nautaeläimistä maksettavat palkkiot niiltä tuottajilta, joiden tosiasiallisesti määritetty rehuala on yli 20 prosenttia pienempi kuin pinta-alatukihakemuksessa ilmoitettu rehuala, vaikka väärää ilmoitusta ei ole tehty tahallisesti tai vakavan laiminlyönnin johdosta.

3) Asetuksen N:o 3887/92 9 artiklan 2—4 kohtaa tutkittaessa ei ole tullut esiin sellaisia seikkoja, jotka asettaisivat artiklan pätevyyden suhteellisuusperiaatteen, oikeusvarmuuden ja syrjintäkiellon periaatteiden perusteella kyseenalaiseksi.

4) Asetusta N:o 3887/92 tutkittaessa ei ole tullut esiin sellaisia seikkoja, jotka asettaisivat asetuksen 9 artiklan 2—4 kohdan pätevyyden kyseenalaiseksi siltä osin kuin siinä määrätään sellainen tuottaja, jonka tosiasiallisesti määritetty pinta-ala on yli 20 prosenttia pienempi kuin tukihakemuksessa ilmoitettu pinta-ala, menettämään tiettyyn pinta-alaan perustuvat korvaukset kokonaisuudessaan, vaikka väärää ilmoitusta ei ole tehty tahallisesti tai vakavan laiminlyönnin johdosta.

Mancini Murray Kapteyn

Julistettiin Luxemburgissa 17 päivänä heinäkuuta 1997.

R. Grass

kirjaaja

G. F. Mancini

kuudennen jaoston puheenjohtaja